Europeiska unionens
officiella tidning

C 392

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextionde årgången

20 november 2017

Innehållsförteckning

IV *Upplysningar*

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2017/C 392/01 Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning* 1

V *Yttranden*

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2017/C 392/02 Mål C-85/15 P: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 21 september 2017 – Feralpi Holding SpA mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Konkurrensbegränsande samverkan — Italienska tillverkare av armeringsjärn — Fastställande av priser samt begränsning och kontroll av tillverkning och försäljning — Överträdelse av artikel 65 KS — Det ursprungliga beslutet ogiltigförklarat av Europeiska unionens tribunal — Beslutet antaget på nytt genom med stöd av förordning (EG) nr 1/2003 — Inget nytt meddelande om invändningar — Inget nytt hörande efter det att det ursprungliga beslutet ogiltigförklarades — Tidsåtgång för processen i tribunalen) 2

2017/C 392/03 Förenade målen C-86/15 P och C-87/15 P: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 21 september 2017 – Ferriera Valsabbia SpA (C-86/15 P), Valsabbia Investimenti SpA (C-86/15 P), Alfa Acciai SpA, (C-87/15 P) mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Konkurrensbegränsande samverkan — Italienska tillverkare av armeringsjärn — Fastställande av priser samt begränsning och kontroll av tillverkning och försäljning — Överträdelse av artikel 65 KS — Det ursprungliga beslutet ogiltigförklarat av Europeiska unionens tribunal — Beslutet antaget på nytt genom med stöd av förordning (EG) nr 1/2003 — Inget nytt meddelande om invändningar — Inget nytt hörande efter det att det ursprungliga beslutet ogiltigförklarades — Tidsåtgång för processen i tribunalen) 3

SV

2017/C 392/04 Mål C-88/15 P: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 21 september 2017 – Ferriere Nord SpA mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Konkurrensbegränsande samverkan — Italienska tillverkare av armeringsjärn — Fastställande av priser samt begränsning och kontroll av tillverkning och försäljning — Överträdelse av artikel 65 KS — Det ursprungliga beslutet ogiltigförklarat av Europeiska unionens tribunal — Beslutet antaget på nytt genom med stöd av förordning (EG) nr 1/2003 — Inget nytt meddelande om invändningar — Inget nytt hörande efter det att det ursprungliga beslutet ogiltigförklarades) 3

2017/C 392/05 Mål C-89/15 P: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 21 september 2017 – Riva Fire SpA i likvidation mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Konkurrensbegränsande samverkan — Italienska tillverkare av armeringsjärn — Fastställande av priser samt begränsning och kontroll av tillverkning och försäljning — Överträdelse av artikel 65 KS — Det ursprungliga beslutet ogiltigförklarat av Europeiska unionens tribunal — Beslutet antaget på nytt genom med stöd av förordning (EG) nr 1/2003 — Inget nytt meddelande om invändningar — Inget nytt hörande efter det att det ursprungliga beslutet ogiltigförklarades — Tidsåtgång för processen i tribunalen) 4

2017/C 392/06 Mål C-326/15: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Administratīvā apgabaltiesa – Lettland) – ”DNB Banka” AS mot Valsts ieņēmumu dienests (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 132.1 f — Undantag för vissa verksamheter av hänsyn till allmänintresset — Undantag från skatteplikt för tjänster som fristående grupper av personer tillhandahåller sina medlemmar — Tillämplighet på området för finansiella tjänster) 5

2017/C 392/07 Förenade målen C-361/15 P och C-405/15 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 september 2017 – Easy Sanitary Solutions BV mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Group Nivelles NV (Överklagande — Immaterialrätt — Gemenskapsformgivningar — Förordning (EG) nr 6/2002 — Artikel 5 — Nyhet — Artikel 6 — Särprägel — Artikel 7 — Tillgängliggörande för allmänheten — Artikel 63 — Behörighet för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) inom ramen för bevisprövningen — Bevisbördan åligger den som ansökt om ogiltighetsförklaring — Krav som har ett samband med återgivningen av den tidigare formgivningen — Formgivning som återger en duschränna — Överklagandenämndens avslag på ansökan om ogiltighetsförklaring) 5

2017/C 392/08 Mål C-605/15: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Naczelny Sąd Administracyjny – Polen) – Minister Finansów mot Aviva Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie S.A. w Warszawie (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 132.1 f — Undantag för vissa verksamheter av hänsyn till allmänintresset — Undantag från skatteplikt för tjänster som fristående grupper av personer tillhandahåller sina medlemmar — Tillämplighet på försäkringsområdet) 6

2017/C 392/09 Mål C-616/15: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 september 2017 – Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland (Fördragsbrott — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 132.1 f — Undantag från skatteplikt för tjänster som fristående grupper av personer tillhandahåller sina medlemmar — Begränsning till självständiga grupper vars medlemmar utövar ett begränsat antal yrken) 7

2017/C 392/10 Mål C-125/16: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Prim'Awla tal-Qorti Ċivili – Malta) – Malta Dental Technologists Association, John Salomone Reynaud mot Superintendent tas-Saħħa Pubblika, Kunsill tal-Professjonijiet Kumplimentari għall-Mediċina (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2005/36/EG — Erkännande av yrkeskvalifikationer — Tandtekniker — Villkoren för utövande av yrket i mottagarmedlemsstaten — Krav på obligatorisk förmedling av en tandläkare — Tillämpning av det kravet beträffande kliniska tandtekniker som utövar sitt yrke i ursprungsmedlemsstaten — Artikel 49 FEUF — Etableringsfrihet — Restriktion — Motivering — Mål av allmänintresse att säkerställa skyddet för folkhälsan — Proportionalitet) 7

2017/C 392/11 Mål C-149/16: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 21 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia – Polen) – Halina Socha, Dorota Olejnik, Anna Skomra mot Szpital Specjalistyczny im. A. Falkiewicza we Wrocławiu (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Kollektiva uppsägningar — Direktiv 98/59/EG — Artikel 1.1 — Begreppet uppsägningar — ”Upphörande av anställningsavtal på arbetsgivarens initiativ” jämställs med uppsägningar — Arbetsgivaren har genomfört en ensidig ändring av anställnings- och lönevillkoren) . 8

2017/C 392/12 Mål C-171/16: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 21 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Sofiyski rayonen sad – Bulgarien) – Trayan Beshkov mot Sofiyska rayonna prokuratura (Begäran om förhandsavgörande — Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa — Rambeslut 2008/675/RIF — Tillämpningsområde — Hur en fällande dom som avkunnats tidigare i en annan medlemsstat ska beaktas vid ett nytt brottmålsförfarande i syfte att utdöma en sammanlagd påföljd — Nationellt förfarande för förhandserkännande av det avgörandet — Ändring av sättet att verkställa den påföljd som utdömts i den andra medlemsstaten) 9

2017/C 392/13 Mål C-429/16: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 21 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Okręgowy w Łodzi – Polen) – Małgorzata Ciupa m.fl. mot II Szpital Miejski im. L. Rydygiera w Łodzi obecnie Szpital Ginekologiczno-Położniczy im dr L. Rydygiera Sp. z o.o. w Łodzi (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Kollektiva uppsägningar — Direktiv 98/59/EG — Artikel 1.1 och artikel 2 — Begreppet uppsägningar — Huruvida ”upphörande av enskilda arbetstagares anställningsavtal på arbetsgivarens initiativ” ska jämställas med uppsägningar — Arbetsgivarens ensidiga ändring av anställnings- och lönevillkoren — Fastställande av arbetsgivarens”-avsikt” att vidta uppsägningar) 10

2017/C 392/14 Mål C-441/16: Domstolens dom (tionde.avdelningen) av den 21 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie – Rumänien) – SMS group GmbH mot Direcţia Generală Regională a Finanţelor Publice Bucureşti (Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Åttonde direktivet 79/1072/EEG — Direktiv 2006/112/EG — Beskattningsbar person med hemvist i en annan medlemsstat — Återbetalning av mervärdesskatt som belastat importerade varor — Villkor — Objektiva omständigheter som bekräftar den beskattningsbara personens avsikt att använda de importerade varorna inom ramen för sin ekonomiska verksamhet — Allvarlig risk för att den transaktion som motiverat importen inte blir genomförd) 10

2017/C 392/15 Mål C-35/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajową Izbę Odwoławczą (Polen) den 24 januari 2017 – Saferoad Grawil sp. z o.o., Saferoad Kabex sp. z.o.o. mot Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Poznaniu 11

2017/C 392/16 Mål C-463/17 P: Överklagande ingett den 25 juli 2017 av Ori Martin SA av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 1 juni 2017 i mål T-797/16, Ori Martin mot Europeiska unionens domstol 12

2017/C 392/17 Mål C-485/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 10 augusti 2017 – Verbraucherzentrale Berlin eV mot Unimatic Vertriebs GmbH 13

2017/C 392/18 Mål C-501/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Köln (Tyskland) den 18 augusti 2017 – Germanwings GmbH mot Wolfgang Pauels 13

2017/C 392/19 Mål C-516/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 25 augusti 2017 – Spiegel Online GmbH mot Volker Beck 14

2017/C 392/20 Mål C-517/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 28 augusti 2017 – Milkiyas Addis mot Förbundsrepubliken Tyskland 15

2017/C 392/21 Mål C-518/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 28 augusti 2017 – Stefan Rudigier 16

2017/C 392/22 Mål C-569/17: Talan väckt den 27 september 2017 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien 17

Tribunalen

2017/C 392/23 Mål T-149/15: Tribunalens dom av den 5 oktober 2017 – Ben Ali mot rådet (Gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken — Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter med tanke på situationen i Tunisien — Frysning av tillgångar — Talan om ogiltigförklaring — Tillåtlighet — Rättslig grund — Återuppföra sökandens namn grundat på ett nytt skäl — Motiveringsskyldighet — Faktaunderlag — Äganderätt — Proportionalitet) 19

2017/C 392/24 Mål T-175/15: Tribunalens dom av den 5 oktober 2017 – Mabrouk mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter med tanke på situationen i Tunisien — Åtgärder mot personer ansvariga för förskingring av statliga medel samt personer och enheter associerade med dem — Frysning av tillgångar — Förteckning över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av tillgångar — Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningen — Faktiska omständigheter som utgör ett otillräckligt underlag — Uppenbart oriktig bedömning — Felaktig rättstillämpning — Rätt till egendom — Principen om god förvaltning — Saken ska prövas inom skälig tid — Oskuldspresumtion — Justering av talan — Bekräftande rättsakt — Avvisning) . . 20

2017/C 392/25 Mål T-126/16: Tribunalens dom av den 4 oktober 2017 – 1. FC Köln mot EUIPO (SPÜRBAR ANDERS.) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket SPÜRBAR ANDERS. — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b och 7.2 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b och 7.2 i förordning (EU) 2017/1001)) 21

2017/C 392/26 Mål T-139/16: Tribunalens dom av den 6 oktober 2017 – SDSR mot EUIPO – Berghaus (BERG OUTDOOR) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Figurmärke BERG OUTDOOR — Äldre EU-ordmärken BERGHAUS — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Likhet mellan kännetecknen — Artikel 8.1 b I förordning (EG) nr 207/2009 (sedermera artikel 8.1 b I förordning (EU) nr 2017/1001)) 21

2017/C 392/27 Mål T-143/16: Tribunalens dom av den 4 oktober 2017 – Intesa Sanpaolo mot EUIPO – Intesia Group Holding (INTESA) (EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-ordmärket INTESA — Artikel 51.1 a och 51.2 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 58.1 a och 58.2 i förordning (EU) 2017/1001) — Varumärket har inte varit föremål för verkligt bruk) 22

2017/C 392/28 Mål T-176/16: Tribunalens dom av den 6 oktober 2017 – Kofola ČeskoSlovensko mot EUIPO – Mionetto (UGO) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket UGO — Det äldre EU-figurmärket il UGO! — Delvist avstående från det äldre varumärket — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)) 23

2017/C 392/29 Mål T-336/16: Tribunalens dom av den 5 oktober 2017 – Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo mot EUIPO– Gianni Versace (VERSACE 19.69 ABBIGLIAMENTO SPORTIVO) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av EU-figurmärket VERSACE 19.69 ABBIGLIAMENTO SPORTIVO — Det äldre EU-ordmärket VERSACE — Faktisk användning av det äldre varumärket — Artikel 42.2 i förordning (EG) nr 207/2009 — Relativt registeringshinder — Risk för förväxling — Likhet mellan kännetecknen — Artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009) 23

2017/C 392/30 Mål T-337/16: Tribunalens dom av den 5 oktober 2017 – Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo mot EUIPO – Gianni Versace (VERSACCINO) (EU-varumärken — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av EU-figurmärket VERSACCINO — Det äldre EU-ordmärket VERSACE — Faktisk användning av det äldre varumärket — Artikel 42.2 i förordning (EG) nr 207/2009 — Relativt registeringshinder — Risk för förväxling — Likhet mellan kännetecknen — Artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009) 24

2017/C 392/31 Mål T-36/17: Tribunalens dom av den 5 oktober 2017 – Forest Pharma mot EUIPO – Ipsen Pharma (COLINEB) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om EU-ordmärket COLINEB — Äldre nationella figurmärket Colina — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 (numera artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) — Omfattningen av överklagandenämndens prövning — Artikel 76.1 i förordning nr 207/2009 (numera artikel 95.1 i förordning (EU) 2017/1001)) 25

2017/C 392/32 Mål T-97/09: Tribunalens beslut av den 13 september 2017 – Tyskland mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — ERUF — Nedsättning av ekonomiskt stöd — Fristen för att fatta ett beslut har inte iakttagits — Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter — Uppenbart att talan saknar grund) 26

2017/C 392/33 Mål T-21/10: Tribunalens beslut av den 13 september 2017 – Tyskland mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Eruf — Nedsättning av finansiellt stöd — Underlåtenhet att iaktta beslutsfristen — Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter — Talan som är uppenbart välgrundad) 27

2017/C 392/34 Mål T-104/10: Tribunalens beslut av den 13 september 2017 – Tyskland mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Eruf — Nedsättning av finansiellt stöd — RESIDER-II-programmet — Underlåtenhet att iaktta beslutsfristen — Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter — Talan som är uppenbart välgrundad) 27

2017/C 392/35 Mål T-114/10: Tribunalens beslut av den 13 september 2017 – Tyskland mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Eruf — Nedsättning av finansiellt stöd — Program Interreg II/C för tillfälligt högvattenskydd Rhen-Meuse — Tidsfristen för att fatta beslut har inte iakttagits — Väsentliga formfel — Uppenbart att talan är välgrundad) 28

2017/C 392/36 Mål T-542/15: Tribunalens beslut av den 25 september 2017 – Ungern mot kommissionen (Eruf — Operativt program för transport och operativa regionala program avseende Mellersta Ungern, Västra Ungern, Södra pustan, Centrala Transdanubien, Norra Ungern, Norra Pustan och Södra Transdanubien — Beslut att tillfälligt hålla inne mellanliggande betalningar — Upphävande av den angripna rättsakten — Anledning saknas att döma i saken) 29

2017/C 392/37 Mål T-297/16 P: Tribunalens beslut av den 26 september 2017 – Gyarmathy mot ECHA (Överklagande — Personalmål — Tillfälligt anställda — Personal vid ECNN — Beslut att inte förnya anställningsavtalet — Uppsägning av avtalet — Mobbning — Begäran om bistånd — Administrativ utredning — Opartisk utredning) 29

2017/C 392/38 Mål T-402/16: Tribunalens beslut av den 20 september 2017 – Berliner Stadtwerke mot EUIPO (berlinGas) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket berlinGas — Relativt registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund) 30

2017/C 392/39 Mål T-719/16: Tribunalens dom av den 20 september 2017 – Berliner Stadtwerke mot EUIPO (berlinWärme) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket berlinWärme — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 — Uppenbart att överklagandet helt saknar rättslig grund) 31

2017/C 392/40 Mål T-40/17: Tribunalens beslut av den 20 september 2017 – Habermaaß mot EUIPO – Here Global (h) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Återkallelse av invändningen — Anledning saknas att döma i saken) 31

2017/C 392/41 Mål T-443/17 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 26 september 2017 – António Conde & Companhia mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Fiskefartyg — Regionala fiskeriorganisationen för Nordostatlanten — Ansökan om interimistiska åtgärder — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte) 32

2017/C 392/42 Mål T-570/17: Talan väckt den 17 augusti 2017 – Algebris (UK) m.fl. mot kommissionen 32

2017/C 392/43 Mål T-607/17: Talan väckt den 6 september 2017 – Volotea mot kommissionen 34

2017/C 392/44 Mål T-626/17: Talan väckt den 15 september 2017 – Slovenien mot kommissionen 35

2017/C 392/45 Mål T-645/17: Talan väckt den 21 september 2017 – Rodonita mot kommissionen och SRB 36

2017/C 392/46 Mål T-646/17: Talan väckt den 22 september 2017 – Addition m.fl. mot SRB 37

2017/C 392/47 Mål T-647/17: Överklagande ingett den 22 september 2017 – Serendipity m.fl. mot EUIPO – CKL Holdings (CHIARA FERRAGNI) 38

2017/C 392/48 Mål T-677/17: Talan väckt den 2 oktober 2017 – ClientEarth mot kommissionen 38

2017/C 392/49 Mål T-700/15: Tribunalens beslut av den 18 september 2017 – Volfas Engelman mot EUIPO – Rauch Fruchtsäfte (BRAVORO PINTA) 40

2017/C 392/50 Mål T-56/16: Tribunalens beslut av den 19 september 2017 – Oil Pension Fund Investment Company mot rådet 40

2017/C 392/51 Mål T-158/16: Tribunalens beslut av den 19 september 2017 – Barnett m.fl. mot CESE 40

2017/C 392/52 Mål T-299/16: Tribunalens beslut av den 26 september 2017 – Scheffler mot EUIPO – Doc Generici (docfauna) 40

2017/C 392/53 Mål T-18/17: Tribunalens beslut av den 22 september 2017 – Republiken Tjeckien mot kommissionen 41

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*

(2017/C 392/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 382, 13.11.2017

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 374, 6.11.2017

EUT C 369, 30.10.2017

EUT C 357, 23.10.2017

EUT C 347, 16.10.2017

EUT C 338, 9.10.2017

EUT C 330, 2.10.2017

Dessa texter är tillgängliga på

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 21 september 2017 – Feralpi Holding SpA mot Europeiska kommissionen

(Mål C-85/15 P) ([1])

(Överklagande — Konkurrensbegränsande samverkan — Italienska tillverkare av armeringsjärn — Fastställande av priser samt begränsning och kontroll av tillverkning och försäljning — Överträdelse av artikel 65 KS — Det ursprungliga beslutet ogiltigförklarat av Europeiska unionens tribunal — Beslutet antaget på nytt genom med stöd av förordning (EG) nr 1/2003 — Inget nytt meddelande om invändningar — Inget nytt hörande efter det att det ursprungliga beslutet ogiltigförklarades — Tidsåtgång för processen i tribunalen)

(2017/C 392/02)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Feralpi Holding SpA (ombud: G.M. Roberti och I. Perego, avvocati)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: L Malferrari och P. Rossi biträdda av M. Moretto, avvocato)

Domslut

1) *Europeiska unionens tribunals dom av den 9 december 2014, Feralpi/kommissionen (T-70/10, ej publicerad, EU:T:2014:1031), upphävs.*

2) *Europeiska kommissionens beslut K(2009) 7492 slutlig av den 30 september 2009 om ett förfarande enligt artikel 65 KS (COMP/37.956 – Runda armeringsjärn – förnyat antagande av beslut), i dess lydelse enligt kommissionens beslut K(2009) 9912 slutlig av den 8 december 2009, ogiltigförklaras i den del det avser Feralpi Holding SpA.*

3) *Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta rättegångskostnaderna för Feralpi Holding SpA, såväl i första instans som inom ramen för detta överklagande.*

([1]) EUT C 146, 4.5.2015.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 21 september 2017 – Ferriera Valsabbia SpA (C-86/15 P), Valsabbia Investimenti SpA (C-86/15 P), Alfa Acciai SpA, (C-87/15 P) mot Europeiska kommissionen

(Förenade målen C-86/15 P och C-87/15 P) ([1])

(Överklagande — Konkurrensbegränsande samverkan — Italienska tillverkare av armeringsjärn — Fastställande av priser samt begränsning och kontroll av tillverkning och försäljning — Överträdelse av artikel 65 KS — Det ursprungliga beslutet ogiltigförklarat av Europeiska unionens tribunal — Beslutet antaget på nytt genom med stöd av förordning (EG) nr 1/2003 — Inget nytt meddelande om invändningar — Inget nytt hörande efter det att det ursprungliga beslutet ogiltigförklarades — Tidsåtgång för processen i tribunalen)

(2017/C 392/03)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Ferriera Valsabbia SpA (C-86/15 P), Valsabbia Investimenti SpA (C-86/15 P), Alfa Acciai SpA, (C-87/15 P) (ombud: D.M. Fosselard, avocat, D. Slater, solicitor, A. Duron, avocate)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: L Malferrari och P. Rossi, biträdda av P. Manzini, avvocato)

Domslut

1) *Europeiska unionens tribunals dom av den 9 december 2014, Ferriera Valsabbia och Valsabbia Investimenti/kommissionen (T-92/10, ej publicerad, EU:T:2014:1032), och dom av den 9 december 2014, Acciai/kommissionen (T-85/10, ej publicerad, EU:T:2014:1037), upphävs.*

2) *Europeiska kommissionens beslut K(2009) 7492 slutlig av den 30 september 2009 om ett förfarande enligt artikel 65 KS (COMP/37.956 – Runda armeringsjärn – förnyat antagande av beslut), i dess lydelse enligt kommissionens beslut K(2009) 9912 slutlig av den 8 december 2009, ogiltigförklaras i den del det avser Ferriera Valsabbia SpA, Valsabbia Investimenti SpA och Alfa Acciai SpA.*

3) *Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta rättegångskostnaderna för Ferriera Valsabbia SpA, Valsabbia Investimenti SpA och Alfa Acciai SpA, såväl i första instans som inom ramen för dessa överklaganden.*

([1]) EUT C 146, 4.5.2015.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 21 september 2017 – Ferriere Nord SpA mot Europeiska kommissionen

(Mål C-88/15 P) ([1])

(Överklagande — Konkurrensbegränsande samverkan — Italienska tillverkare av armeringsjärn — Fastställande av priser samt begränsning och kontroll av tillverkning och försäljning — Överträdelse av artikel 65 KS — Det ursprungliga beslutet ogiltigförklarat av Europeiska unionens tribunal — Beslutet antaget på nytt genom med stöd av förordning (EG) nr 1/2003 — Inget nytt meddelande om invändningar — Inget nytt hörande efter det att det ursprungliga beslutet ogiltigförklarades)

(2017/C 392/04)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Ferriere Nord SpA (ombud: W. Viscardini och G. Donà, avvocati)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: L Malferrari och P. Rossi, biträdda av M. Moretto, avvocato)

Domslut

1) *Europeiska unionens tribunals dom av den 9 december 2014, Ferriere Nord/kommissionen (T-90/10, ej publicerad, EU:T:2014:1035), upphävs.*

2) *Europeiska kommissionens beslut K(2009) 7492 slutlig av den 30 september 2009 om ett förfarande enligt artikel 65 KS (COMP/37.956 – Runda armeringsjärn – förnyat antagande av beslut), i dess lydelse enligt kommissionens beslut K(2009) 9912 slutlig av den 8 december 2009, ogiltigförklaras i den del det avser Ferriere Nord SpA.*

3) *Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta rättegångskostnaderna för Ferriere Nord SpA, såväl i första instans som inom ramen för detta överklagande.*

(1) EUT C 146, 4.5.2015.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 21 september 2017 – Riva Fire SpA i likvidation mot Europeiska kommissionen

(Mål C-89/15 P) (1)

(Överklagande — Konkurrensbegränsande samverkan — Italienska tillverkare av armeringsjärn — Fastställande av priser samt begränsning och kontroll av tillverkning och försäljning — Överträdelse av artikel 65 KS — Det ursprungliga beslutet ogiltigförklarat av Europeiska unionens tribunal — Beslutet antaget på nytt genom med stöd av förordning (EG) nr 1/2003 — Inget nytt meddelande om invändningar — Inget nytt hörande efter det att det ursprungliga beslutet ogiltigförklarades — Tidsåtgång för processen i tribunalen)

(2017/C 392/05)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Riva Fire SpA i likvidation (ombud: M. Merola, M. Pappalardo, T. Ubaldi och M. Toniolo, avvocati)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: L Malferrari och P. Rossi, biträdda av P. Manzini, avvocato)

Domslut

1) *Europeiska unionens tribunals dom av den 9 december 2014, Riva Fire/kommissionen (T-83/10, ej publicerad, EU:T:2014:1034), upphävs.*

2) *Europeiska kommissionens beslut K(2009) 7492 slutlig av den 30 september 2009 om ett förfarande enligt artikel 65 KS (COMP/37.956 – Runda armeringsjärn – förnyat antagande av beslut), i dess lydelse enligt kommissionens beslut K(2009) 9912 slutlig av den 8 december 2009, ogiltigförklaras i den del det avser Riva Fire SpA.*

3) *Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta rättegångskostnaderna för Riva Fire SpA, såväl i första instans som inom ramen för detta överklagande.*

(1) EUT C 146, 4.5.2015.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Administratīvā apgabaltiesa – Lettland) – ”DNB Banka” AS mot Valsts ieņēmumu dienests

(Mål C-326/15) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 132.1 f — Undantag för vissa verksamheter av hänsyn till allmänintresset — Undantag från skatteplikt för tjänster som fristående grupper av personer tillhandahåller sina medlemmar — Tillämplighet på området för finansiella tjänster)

(2017/C 392/06)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Administratīvā apgabaltiesa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ”DNB Banka” AS

Motpart: Valsts ieņēmumu dienests

Domslut

Artikel 132.1 f i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att det undantag som föreskrivs i denna bestämmelse endast avser fristående grupper av personer vars medlemmar utövar en verksamhet av allmänt intresse som nämns i artikel 132 i detta direktiv. Tjänster som tillhandahålls av en grupp vars medlemmar utövar en ekonomisk verksamhet på området för finansiella tjänster som inte utgör en sådan verksamhet av allmänt intresse omfattas följaktligen inte av detta undantag.

([1]) EUT C 311, 21.9.2015.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 september 2017 – Easy Sanitary Solutions BV mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Group Nivelles NV

(Förenade målen C-361/15 P och C-405/15 P) ([1])

(Överklagande — Immaterialrätt — Gemenskapsformgivningar — Förordning (EG) nr 6/2002 — Artikel 5 — Nyhet — Artikel 6 — Särprägel — Artikel 7 — Tillgängliggörande för allmänheten — Artikel 63 — Behörighet för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) inom ramen för bevisprövningen — Bevisbördan åligger den som ansökt om ogiltighetsförklaring — Krav som har ett samband med återgivningen av den tidigare formgivningen — Formgivning som återger en duschränna — Överklagandenämndens avslag på ansökan om ogiltighetsförklaring)

(2017/C 392/07)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Klagande: Easy Sanitary Solutions BV (ombud: F. Eijsvogels, advocaat) (C-361/15 P), Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ombud: S. Bonne och A. Folliard-Monguiral) (C-405/15 P)

Övrig part i målet: Group Nivelles NV (ombud: H. Jonkhout, advocaat)

Part som intervenerat till stöd för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (C-405/15 P): Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: J. Kraehling och C. R. Brodie, biträdda av N. Saunders, barrister)

Domslut

1) *Överklagandena i målen C-361/15 P och C-405/15 P ogillas.*

2) *Easy Sanitary Solutions BV förpliktas att, utöver de egna rättegångskostnaderna, ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Group Nivelles NV och Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) i mål C-361/15 P.*

3) *EUIPO ska utöver sina egna rättegångskostnader förpliktas att ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Group Nivelles NV i mål C-405/15 P.*

4) *EUIPO ska förpliktas att ersätta en tredjedel av de rättegångskostnader som uppkommit för Easy Sanitary Solutions BV i mål C-405/15 P. Easy Sanitary Solutions BV ska bära de båda resterande tredjedelarna av sina rättegångskostnader.*

5) *Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader i mål C-405/15 P.*

([1]) EUT C 337, 12.10.2015.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Naczelny Sąd Administracyjny – Polen) – Minister Finansów mot Aviva Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie S.A. w Warszawie

(Mål C-605/15) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 132.1 f — Undantag för vissa verksamheter av hänsyn till allmänintresset — Undantag från skatteplikt för tjänster som fristående grupper av personer tillhandahåller sina medlemmar — Tillämplighet på försäkringsområdet)

(2017/C 392/08)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Minister Finansów

Motpart: Aviva Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie S.A. w Warszawie

Domslut

Artikel 132.1 f i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att det undantag som föreskrivs i denna bestämmelse endast avser fristående grupper av personer vars medlemmar utövar en verksamhet av allmänt intresse som nämns i artikel 132 i detta direktiv. Tjänster som tillhandahålls av en fristående grupp av personer vars medlemmar utövar en ekonomisk verksamhet på försäkringsområdet, vilken inte utgör en sådan verksamhet av allmänt intresse, omfattas följaktligen inte av detta undantag.

([1]) EUT C 90, 7.3.2016.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 september 2017 – Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-616/15) ([1])

(Fördragsbrott — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 132.1 f — Undantag från skatteplikt för tjänster som fristående grupper av personer tillhandahåller sina medlemmar — Begränsning till självständiga grupper vars medlemmar utövar ett begränsat antal yrken)

(2017/C 392/09)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Owsiany-Hornung, B.-R. Killmann och R. Lyal)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze, J. Möller och K. Petersen)

Domslut

1) *Förbundsrepubliken Tyskland har, genom att begränsa undantaget från mervärdesskatteplikt till fristående grupper av personer vars medlemmar utövar ett begränsat antal yrken, underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 132.1 f i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt.*

2) *Förbundsrepubliken Tyskland ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 98, 14.3.2016.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Prim'Awla tal-Qorti Ċivili – Malta) – Malta Dental Technologists Association, John Salomone Reynaud mot Superintendent tas-Saħħa Pubblika, Kunsill tal-Professjonijiet Kumplimentari għall-Mediċina

(Mål C-125/16) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2005/36/EG — Erkännande av yrkeskvalifikationer — Tandtekniker — Villkoren för utövande av yrket i mottagarmedlemsstaten — Krav på obligatorisk förmedling av en tandläkare — Tillämpning av det kravet beträffande kliniska tandtekniker som utövar sitt yrke i ursprungsmedlemsstaten — Artikel 49 FEUF — Etableringsfrihet — Restriktion — Motivering — Mål av allmänintresse att säkerställa skyddet för folkhälsan — Proportionalitet)

(2017/C 392/10)

Rättegångsspråk: maltesiska

Hänskjutande domstol

Prim'Awla tal-Qorti Ċivili

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Malta Dental Technologists Association, John Salomone Reynaud

Svarande: Superintendent tas-Saħħa Pubblika, Kunsill tal-Professjonijiet Kumplimentari għall-Mediċina

Domslut

Artikel 49 FEUF samt artiklarna 4.1 och 13.1 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/55/EU av den 20 november 2013 ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en sådan lagstiftning i en medlemsstat som den som är i fråga i det nationella målet, vilken innehåller föreskrifter om att tandteknikerverksamhet ska utövas i samarbete med tandläkare i den mån det kravet, i enlighet med den lagstiftningen är tillämpligt på kliniska tandtekniker som har erhållit sina yrkeskvalifikationer i en annan medlemsstat och vill utöva sitt yrke i den första medlemsstaten.

([1]) EUT C 191, 30.5.2016.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 21 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia – Polen) – Halina Socha, Dorota Olejnik, Anna Skomra mot Szpital Specjalistyczny im. A. Falkiewicza we Wrocławiu

(Mål C-149/16) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Kollektiva uppsägningar — Direktiv 98/59/EG — Artikel 1.1 — Begreppet uppsägningar — ”Upphörande av anställningsavtal på arbetsgivarens initiativ” jämställs med uppsägningar — Arbetsgivaren har genomfört en ensidig ändring av anställnings- och lönevillkoren)

(2017/C 392/11)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Halina Socha, Dorota Olejnik, Anna Skomra

Motpart: Szpital Specjalistyczny im. A. Falkiewicza we Wrocławiu

Domslut

Artiklarna 1.1 och 2 i rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar ska tolkas på så sätt att en arbetsgivare är skyldig att inleda överläggningar enligt artikel 2, när arbetsgivaren överväger att, till nackdel för arbetstagarna, företa en ensidig ändring av lönevillkoren som, för det fall arbetstagarna inte godtar ändringen, leder till att anställningsförhållandet bringas att upphöra, förutsatt att villkoren i artikel 1.1 i detta direktiv är uppfyllda, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

([1]) EUT C 222, 20.6.2016.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 21 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Sofiyski rayonen sad – Bulgarien) – Trayan Beshkov mot Sofiyska rayonna prokuratura

(Mål C-171/16) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa — Rambeslut 2008/675/RIF — Tillämpningsområde — Hur en fällande dom som avkunnats tidigare i en annan medlemsstat ska beaktas vid ett nytt brottmålsförfarande i syfte att utdöma en sammanlagd påföljd — Nationellt förfarande för förhandserkännande av det avgörandet — Ändring av sättet att verkställa den påföljd som utdömts i den andra medlemsstaten)

(2017/C 392/12)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski rayonen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Trayan Beshkov

Andra parter i målet: Sofiyska rayonna prokuratura

Domslut

1) *Rådets rambeslut 2008/675/RIF av den 24 juli 2008 om beaktande av fällande domar avkunnade i Europeiska unionens medlemsstater vid ett nytt brottmålsförfarande i en medlemsstat ska tolkas så, att det är tillämpligt på ett nationellt förfarande som syftar till att ett sammanlagt frihetsstraff ska verkställas med beaktande av den påföljd som den nationella domstolen dömt den tilltalade till, liksom med beaktande av den påföljd som utdömts i en dom som en domstol i en annan medlemsstat har avkunnat tidigare mot samma person för andra gärningar.*

2) *Rambeslut 2008/675 ska tolkas så, att det utgör hinder för en ordning i en medlemsstat som innebär att det för att en fällande dom som en domstol i en annan medlemsstat har avkunnat tidigare ska kunna beaktas, krävs att de behöriga domstolarna i den första medlemsstaten avseende den domen genomför ett nationellt förfarande för förhandserkännande, såsom det förfarande som är föreskrivet i artiklarna 463–466 i Nakazatelno-protsesualen kodeks (straffprocesslagen).*

3) *Artikel 3.3 i rambeslut 2008/675 ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken den nationella domstol som har att ta ställning till en begäran om att ett frihetsstraff ska verkställas som en sammanlagd påföljd, med beaktande bland annat av den påföljd som utdömts i en dom som en domstol i en annan medlemsstat har avkunnat tidigare, i det syftet ska ändra sättet att verkställa den sistnämnda påföljden.*

([1]) EUT C 200, 6.6.2016.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 21 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Okręgowy w Łodzi – Polen) – Małgorzata Ciupa m.fl. mot II Szpital Miejski im. L. Rydygiera w Łodzi obecnie Szpital Ginekologiczno-Położniczy im dr L. Rydygiera Sp. z o.o. w Łodzi

(Mål C-429/16) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Kollektiva uppsägningar — Direktiv 98/59/EG — Artikel 1.1 och artikel 2 — Begreppet uppsägningar — Huruvida "upphörande av enskilda arbetstagares anställningsavtal på arbetsgivarens initiativ" ska jämställas med uppsägningar — Arbetsgivarens ensidiga ändring av anställnings- och lönevillkoren — Fastställande av arbetsgivarens"avsikt" att vidta uppsägningar)

(2017/C 392/13)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Łodzi

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Małgorzata Ciupa, Jolanta Deszczka, Ewa Kowalska, Anna Stańczyk, Marta Krzesińska, Marzena Musielak, Halina Kaźmierska, Joanna Siedlecka, Szymon Wiaderek, Izabela Grzegora

Motpart: II Szpital Miejski im. L. Rydygiera w Łodzi obecnie Szpital Ginekologiczno-Położniczy im dr L. Rydygiera Sp. z o.o. w Łodzi

Domslut

Artikel 1.1 i rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar ska tolkas så, att en arbetsgivares ensidiga ändring av lönevillkoren – som är till nackdel för arbetstagaren och som medför att anställningsavtalet upphör om arbetstagaren inte accepterar den – kan kvalificeras såsom "uppsägning" i den mening som avses i nämnda bestämmelse. Artikel 2 i direktivet ska tolkas så, att en arbetsgivare – förutsatt att de villkor som föreskrivs i artikel 1 i nämnda direktiv är uppfyllda, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva – är skyldig att inleda sådana överläggningar som föreskrivs i nämnda artikel när arbetsgivaren avser att genomföra en sådan ensidig ändring av lönevillkoren.

([1]) EUT C 392, 24.10.2016.

Domstolens dom (tionde.avdelningen) av den 21 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Înalta Curte de Casație şi Justiție – Rumänien) – SMS group GmbH mot Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Bucureşti

(Mål C-441/16) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Åttonde direktivet 79/1072/EEG — Direktiv 2006/112/EG — Beskattningsbar person med hemvist i en annan medlemsstat — Återbetalning av mervärdesskatt som belastat importerade varor — Villkor — Objektiva omständigheter som bekräftar den beskattningsbara personens avsikt att använda de importerade varorna inom ramen för sin ekonomiska verksamhet — Allvarlig risk för att den transaktion som motiverat importen inte blir genomförd)

(2017/C 392/14)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Înalta Curte de Casație şi Justiție

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SMS group GmbH

Motpart: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

Domslut

Rådets åttonde direktiv 79/1072/EEG av den 6 december 1979 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Regler för återbetalning av mervärdesskatt till skattskyldiga som inte är etablerade inom landets territorium, jämfört med artikel 170 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, ska tolkas på så sätt att det utgör hinder för att en medlemsstat nekar en beskattningsbar person som inte är etablerad inom landets territorium rätt till återbetalning av mervärdesskatt som har betalats för import av varor i ett fall där, såsom i det nationella målet, fullgörandet av det avtal i kraft av vilket den beskattningsbara personen köpte och importerade varorna hade avbrutits vid tidpunkten för importen, den transaktion för vilken varorna skulle användas till slut inte genomfördes och den beskattningsbara personen inte förebringade någon bevisning för vad som därefter hänt med varorna.

([1]) EUT C 419, 14.11.2016.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajową Izbę Odwoławczą (Polen) den 24 januari 2017 – Saferoad Grawil sp. z o.o., Saferoad Kabex sp. z.o.o. mot Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Poznaniu

(Mål C-35/17)

(2017/C 392/15)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Krajowa Izba Odwoławcza

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Saferoad Grawil sp. z o.o., Saferoad Kabex sp. z o.o.

Motpart: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Poznaniu

Övrig part i målet: Przedsiębiorstwo Budownictwa Drogowego S.A., Zakład Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego (Zaberd) S. A.

Europeiska unionens domstol har genom beslut (sjätte avdelningen) av den 13 juli 2017 slagit fast att artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster ([1]) samt likabehandlingsprincipen och kravet på öppenhet ska tolkas så, att de hindrar att en näringsidkare utesluts från ett förfarande för offentligt upphandling till följd av att denne åsidosatt en skyldighet som inte uttryckligen framkommer av handlingarna i förfarandet.

([1]) EUT L 134, 2004, s. 114.

Överklagande ingett den 25 juli 2017 av Ori Martin SA av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 1 juni 2017 i mål T-797/16, Ori Martin mot Europeiska unionens domstol

(Mål C-463/17 P)

(2017/C 392/16)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Ori Martin SA (ombud: G. Belotti, avvocato)

Övrig part i målet: Europeiska unionens domstol

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska ändra det beslut som tribunalen meddelade i mål T-797/16 (Ori Martin mot Europeiska unionens domstol), och fastställa att domstolen (sjätte avdelningen) åsidosatte Oris rätt till en rättvis rättegång i målen C-490/15 P och C-505/15 P (EU:C:2016:678) vilken stadgas i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) och följaktligen förplikta domstolen att ersätta skadan.

Grunder och huvudargument

Till stöd för den talan som tribunalen ogillade genom det angripna beslutet åberopade klaganden en grund, nämligen att domstolen (sjätte avdelningen) hade åsidosatt artikel47 i stadgan, närmare bestämt Oris rätt till en rättvis rättegång. Ori gjorde gällande att denna allmänna rättsprincip kräver att det företag som påförs en slutgiltig sanktion förstår vilken konkret omständighet som läggs det till last, bland annat för att undvika upprepning. Så var inte fallet här och Ori känner fortfarande inte till det faktiska skälet till sanktionen.

Tribunalen ogillade Oris talan såsom uppenbart ogrundad med anledning av att skadeståndsyrkandet inte grundades på att förfarandet tog oskäligt lång tid, vilket hade kunnat utgöra ett åsidosättande av artikel 47 i stadgan, utan på en påstådd rättsstridighet i domen. Tribunalen uttalade sig inte i frågan huruvida åsidosättandet av rätten till en rättvis rättegång, som Ori uttryckligen åberopat, omfattades av artikel 47 i stadgan. I detta hänseende har förevarande överklagande, med anledning av de frågor som det aktualiserar, ett intresse utanför denna tvist.

Ori kritiserar tribunalens beslut med hänvisning till att rätten till en rättvis rättegång, i form av rätten att få kännedom om skälen till sanktionen, utgör en rätt som inte kan nekas personer som påförts sanktioner på konkurrensrättens område, vars huvudsakligen straffrättsliga karaktär erkänts i fast rättspraxis. Principen om ett effektivt domstolsskydd för enskildas rättigheter utgör en allmän princip i unionsrätten, som följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner. Denna princip stadgas i artiklarna 6 och 13 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och återges i artikel 47 i stadgan.

Ori anför vidare att den ställda frågan är relevant, eftersom det ansvar som föreskrivs på konkurrensrättens område i artikel 23 i förordning nr 1/2003 ([1]) är av personlig art och det i unionens konkurrensrätt inte föreskrivs något strikt ansvar eller *culpa in vigilando*.

Enligt unionsrätten kan följaktligen inget sanktioneras utan vållande eller på grund av bristande kontroll. Det finns inte någon processrättslig princip om omvänd bevisbörda som kan ändra denna slutsats.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 10 augusti 2017 – Verbraucherzentrale Berlin eV mot Unimatic Vertriebs GmbH

(Mål C-485/17)

(2017/C 392/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Verbraucherzentrale Berlin eV

Motpart: Unimatic Vertriebs GmbH

Tolkningsfrågor

1. Är ett mässtånd i en hall som en näringsidkare använder under en mässa som pågår under ett fåtal dagar om året i syfte att sälja sina produkter att anse som en fast detaljhandelslokal i den mening som avses i artikel 2.9 a i direktiv 2011/83/EU eller som en rörlig detaljhandelslokal i den mening som avses i artikel 2.9 b i direktiv 2011/83 ([1])/EU?

2. Om det är fråga om en rörlig detaljhandelslokal:

   Ska frågan huruvida en näringsidkare ”vanligtvis” bedriver sin verksamhet i mässtånd besvaras utifrån

   a) hur näringsidkaren organiserar sin verksamhet, eller

   b) huruvida konsumenten måste räkna med att de aktuella varorna finns till försäljning på den konkreta mässan vid tidpunkten för avtalets ingående?

3. Om svaret på den andra frågan lyder att bedömningen ska ske på grundval av konsumentens synvinkel (fråga 2 b):

   Ska frågan huruvida konsumenten måste räkna med att de aktuella varorna finns till försäljning på den konkreta mässan vid tidpunkten för avtalets ingående besvaras på grundval av hur mässan presenteras för allmänheten, eller på grundval av hur mässan faktiskt framstår för konsumenten i samband med att avtalet ingås?

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 2011, s. 64).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Köln (Tyskland) den 18 augusti 2017 – Germanwings GmbH mot Wolfgang Pauels

(Mål C-501/17)

(2017/C 392/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Köln

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Germanwings GmbH

Motpart: Wolfgang Pauels

Tolkningsfråga

Utgör en skada på ett flygplansdäck som orsakas av en skruv (främmande objekt/FOD) på start- eller landningsbanan en extraordinär omständighet i den mening som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 ([1])?

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 25 augusti 2017 – Spiegel Online GmbH mot Volker Beck

(Mål C-516/17)

(2017/C 392/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Spiegel Online GmbH

Motpart: Volker Beck

Tolkningsfrågor

1) Föreligger det ett handlingsutrymme vid införlivandet av de unionsrättsliga bestämmelserna om undantag eller inskränkningar av dessa rättigheter enligt artikel 5.3 i direktiv 2001/29/EG ([1]) med nationell lagstiftning?

2) På vilket sätt ska de grundläggande rättigheterna i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna beaktas vid fastställandet av räckvidden för de undantag eller inskränkningar som föreskrivs i artikel 5.3 i direktiv 2001/29/EG av upphovsmännens ensamrätt till mångfaldigande (artikel 2 a i direktiv 2001/29/EG) och till överföring till allmänheten inbegripet tillgängliggörande för allmänheten (artikel 3.1 i direktiv 2001/29/EG) av deras verk?

3) Kan de grundläggande rättigheterna till informationsfrihet (artikel 11.1 andra meningen i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna) eller pressfrihet (artikel 11.2 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna) motivera undantag eller inskränkningar av upphovsmännens ensamrätt till mångfaldigande (artikel 2 a i direktiv 2001/29/EG) och till överföring till allmänheten inbegripet tillgängliggörande för allmänheten (artikel 3.1 i direktiv 2001/29/EG) av deras verk som inte omfattas av de undantag eller inskränkningar som föreskrivs i artikel 5.3 i direktiv 2001/29/EG?

4) Ska tillgängliggörande för allmänheten av upphovsrättsliga verk på ett pressföretags internetportal inte anses utgöra nyhetsrapportering som inte kräver samtycke enligt artikel 5.3 c andra alternativet i direktiv 2001/29/EG redan av den anledningen att det var möjligt och rimligt för pressföretaget att inhämta samtycke från upphovsmannen innan verket tillgängliggjordes för allmänheten?

5) Utgör det inte ett offentliggörande i citatsyfte enligt artikel 5.3 d i direktiv 2001/29/EG när citerade textverk eller delar av dessa inte – exempelvis genom indrag eller fotnoter – är oupplösligt förbundna med den nya texten, utan har tillgängliggjorts för allmänheten på internet genom en länk till självständigt tillgängliga PDF-filer?

6) Är det vid frågan när ett verk i den mening som avses i artikel 5.3 d i direktiv 2001/29/EG redan lagligen tillgängliggjorts för allmänheten avgörande huruvida detta verk redan hade offentliggjorts i sin konkreta form med upphovsmannens samtycke?

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, 2001, s. 10).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 28 augusti 2017 – Milkiyas Addis mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-517/17)

(2017/C 392/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Milkiyas Addis

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Tolkningsfrågor

1) Utgör unionsrätten hinder mot att en medlemsstat (i förevarande fall Tyskland) fastställer att en ansökan om internationellt skydd inte kan tas upp till prövning på grund av att flyktingstatus har beviljats i en annan medlemsstat (i förevarande fall Italien) genom införlivande av bemyndigandet i artikel 33.2 a i direktiv 2013/32/EU ([1]), respektive den tidigare bestämmelsen i artikel 25.2 a i direktiv 2005/85/EG ([2]), om utformningen av det internationella skyddet, närmare bestämt levnadsförhållandena för erkända flyktingar, i den andra medlemsstat som redan har beviljat den sökande internationellt skydd (i förevarande fall Italien), inte uppfyller kraven i artikel 20 och följande artiklar i direktiv 2011/95/EU, dock utan att utgöra ett åsidosättande av artikel 4 i stadgan om de grundläggande rättigheterna eller artikel 3 i Europakonventionen?

2) Om fråga 1 besvaras jakande: Gäller detta även när personer som beviljats flyktingstatus, i den medlemsstat som har erkänt dem som flyktingar (i förevarande fall Italien),

   a) inte beviljas några förmåner för att säkerställa uppehållet, eller i jämförelse med andra medlemsstater endast i mycket begränsad utsträckning, men personerna i detta avseende inte behandlas annorlunda än medborgarna i denna medlemsstat?

   b) visserligen beviljas rättigheter enligt artikel 20 och följande artiklar i direktiv 2011/95/EU, men i praktiken har svårt att få tillgång till därmed sammanhängande förmåner eller till sådana förmåner från familjerelaterade eller samhällsmedborgliga nätverk som ersätter eller kompletterar de statliga förmånerna?

3) Utgör artikel 14.1 första meningen i direktiv 2013/32/EU respektive den tidigare bestämmelsen i artikel 12.1 första meningen i direktiv 2005/85/EG hinder mot tillämpningen av en nationell bestämmelse, enligt vilken det förhållandet att asylmyndigheten inte har genomfört någon personlig intervju med sökanden när den avvisar en asylansökan med tillämpning av bemyndigandet i artikel 33.2 a i direktiv 2013/32/EU, respektive den tidigare bestämmelsen i artikel 25.2 a i direktiv 2005/85/EG, inte medför att detta beslut ska upphävas på grund av den uteblivna intervjun om sökanden har tillfälle att åberopa samtliga omständigheter som talar mot en avvisning under överklagandeförfarandet och det med beaktande av dessa omständigheter inte finns skäl att meddela något annat beslut?

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 2013, s. 6).

([2]) Rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus (EUT L 326, 2005, s. 13).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 28 augusti 2017 – Stefan Rudigier

(Mål C-518/17)

(2017/C 392/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stefan Rudigier

Ytterligare deltagare i målet: Salzburger Verkehrsverbund GmbH

Tolkningsfrågor

1) Är artikel 7.2 i förordning (EG) nr 1370/2007 ([1]) om kollektivtrafik på järnväg och väg även tillämplig vid tilldelning av tjänsteavtal enligt artikel 5.1 andra meningen i denna förordning avseende kollektivtrafik med buss i enlighet med ett förfarande som fastställs i upphandlingsdirektiven (direktiv 2004/17/EG eller 2004/18/EG)?

2) För det fall fråga 1 besvaras jakande:

Medför ett åsidosättande av skyldigheten, att senast ett år innan det fria anbudsförfarandet inleds offentliggöra de uppgifter som anges i artikel 7.2 a-c i förordning (EG) nr 1370/2007, att en upphandling – utan ett sådant offentliggörande ett år innan det anbudsförfarandet inleddes, men enligt artikel 5.1 andra meningen i denna förordning – ska anses rättsstridig?

3) För det fall fråga 2 besvaras jakande:

Utgör de unionsrättsliga bestämmelser som är tillämpliga på offentlig upphandling hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken kravet i artikel 2.1 b i direktiv 89/665/EEG ([2]), på att en anbudsinfordran som anses som rättsstridig på grund av ett uteblivet offentliggörande enligt artikel 7.2 i förordning nr 1370/2007 ska återkallas, inte måste iakttas när rättsstridigheten inte hade någon väsentlig inverkan på anbudsförfarandets utgång, eftersom det berörda företaget kunde ta ställning i tid och konkurrensen inte påverkades negativt?

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 (EUT L 315, 3.12.2007, s. 1).

([2]) Rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 395, 30.12.1989, s. 33).

Talan väckt den 27 september 2017 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-569/17)

(2017/C 392/22)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Scharf, G. von Rintelen och I. Galindo Martín)

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 ([1]) genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder,

— med stöd av artikel 260.3 FEUF förplikta Konungariket Spanien att betala löpande vite med 105 991,60 euro per dag, från och med dagen för meddelandet av den dom i vilken det fastställs att Spanien har underlåtit att uppfylla sin skyldighet att anta åtgärder för att införliva direktiv 2014/17/EU, eller i vart fall har underlåtit att underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och

— förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Medlemsstaterna var enligt artikel 42.2 i direktiv 2014/17/EU skyldiga att anta de nationella bestämmelser som är nödvändiga för att införliva direktivet i nationell rätt senast den 21 mars 2016. Konungariket Spanien har inte underrättat kommissionen om införlivandebestämmelserna och kommissionen har därför beslutat att väcka talan vid domstolen.

2. Kommissionen har yrkat att domstolen ska förplikta Konungariket Spanien att betala löpande vite med 105 991,60 euro. Vitesbeloppet har, med hänsyn till den aktuella medlemsstatens betalningsförmåga, beräknats med beaktande av fördragsbrottens svårhetsgrad, den tid som det pågått och den avskräckande verkan.

([1]) EUT L 60, 2014, s. 35.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 5 oktober 2017 – Ben Ali mot rådet

(Mål T-149/15) ([1])

(Gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken — Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter med tanke på situationen i Tunisien — Frysning av tillgångar — Talan om ogiltigförklaring — Tillåtlighet — Rättslig grund — Återuppföra sökandens namn grundat på ett nytt skäl — Motiveringsskyldighet — Faktaunderlag — Äganderätt — Proportionalitet)

(2017/C 392/23)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Sirine Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda Ben Ali (Tunis, Tunisien) (ombud: advokaten S. Maktouf)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis Á. de Elera-San Miguel Hurtado och G. Étienne, därefter Á. de Elera-San Miguel Hurtado)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2015/157 av den 30 januari 2015 om ändring av beslut 2011/72/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter med tanke på situationen i Tunisien (EUT 2015, L 26, s. 29), och av rådets genomförandeförordning (EU) 2015/147 av den 30 januari 2015 om genomförande av förordning (EU) nr 101/2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ mot bakgrund av situationen i Tunisien (EUT 2015, L 26, s. 3), i den del dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Sirine Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda Ben Ali ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd.*

([1]) EUT C 262, 10.8.2015.

Tribunalens dom av den 5 oktober 2017 – Mabrouk mot rådet

(Mål T-175/15) ([1])

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter med tanke på situationen i Tunisien — Åtgärder mot personer ansvariga för förskingring av statliga medel samt personer och enheter associerade med dem — Frysning av tillgångar — Förteckning över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av tillgångar — Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningen — Faktiska omständigheter som utgör ett otillräckligt underlag — Uppenbart oriktig bedömning — Felaktig rättstillämpning — Rätt till egendom — Principen om god förvaltning — Saken ska prövas inom skälig tid — Oskuldspresumtion — Justering av talan — Bekräftande rättsakt — Avvisning)

(2017/C 392/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk (Tunis, Tunisien) (ombud: J.-R. Farthouat, J.-P. Mignard, N. Boulay, advokater, och S. Crosby, solicitor)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis A. de Elera-San Miguel Hurtado och G. Étienne, därefter A. de Elera-San Miguel Hurtado)

Saken

Angående en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2015/157 av den 30 januari 2015 om ändring av beslut 2011/72/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter med tanke på situationen i Tunisien (EUT L 26, 2015, s. 29), såvitt det angår sökanden, rådets beslut av den 16 november 2015 att avslå sökandens begäran av den 29 maj 2015 om att avföras från förteckningen i bilagan till rådets beslut 2011/72 Gusp av den 31 januari 2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter med tanke på situationen i Tunisien (EUT L 28, 2011, s. 62), samt rådets beslut (Gusp) 2016/119 av den 28 januari 2016 om ändring av beslut 2011/72 (EUT L 23, 2016, s. 65), såvitt det avser sökanden.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för rådet.*

([1]) EUT C 236, 20.7.2015.

Tribunalens dom av den 4 oktober 2017 – 1. FC Köln mot EUIPO (SPÜRBAR ANDERS.)

(Mål T-126/16) ([1])

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket SPÜRBAR ANDERS. — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b och 7.2 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b och 7.2 i förordning (EU) 2017/1001))

(2017/C 392/25)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: 1. FC Köln GmbH & Co. KGaA (Köln, Tyskland) (ombud: advokaterna G. Hasselblatt, V. Töbelmann och S. Stier)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: W. Schramek och D. Hanf)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 17 januari 2016 (ärende R 718/2015-1) om en ansökan om registrering av ordkännetecknet SPÜRBAR ANDERS. som EU-varumärke.

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *1. FC Köln GmbH & Co. KGaA ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 165, 10.5.2016.

Tribunalens dom av den 6 oktober 2017 – SDSR mot EUIPO – Berghaus (BERG OUTDOOR)

(Mål T-139/16) ([1])

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Figurmärke BERG OUTDOOR — Äldre EU-ordmärken BERGHAUS — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Likhet mellan kännetecknen — Artikel 8.1 b I förordning (EG) nr 207/2009 (sedermera artikel 8.1 b I förordning (EU) nr 2017/1001))

(2017/C 392/26)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Sports Division SR, SA (SDSR) (Matosinhos, Portugal) (ombud: advokaterna A. Sebastião och J. Pimenta)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Ivanauskas)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Berghaus Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: S. Ashby, A. Carboni och J. Colbourn, solicitors)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 21 januari 2016 (ärende R 153/2015-2), angående ett invändningsförfarande mellan Berghaus och SDSR.

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Sports Division SR, SA (SDSR) ska bära sina rättegångskostnader, samt ersätta de kostnader som uppkommit för EUIPO och intervenienten.*

([1]) EUT C 175, 17.5.2016.

Tribunalens dom av den 4 oktober 2017 – Intesa Sanpaolo mot EUIPO – Intesia Group Holding (INTESA)

(Mål T-143/16) ([1])

(EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-ordmärket INTESA — Artikel 51.1 a och 51.2 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 58.1 a och 58.2 i förordning (EU) 2017/1001) — Varumärket har inte varit föremål för verkligt bruk)

(2017/C 392/27)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Intesa Sanpaolo SpA (Turin, Italien) (ombud: advokaterna P. Pozzi och G. Ghisletti)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Rajh)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Intesia Group Holding GmbH (Böblingen, Tyskland) (ombud: advokaterna D. Jochim och R. Egerer)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid EUIPO den 21 januari 2016 (ärende R 632/2015-1) om ett upphävandeförfarande mellan Intesa Sanpaolo och Intesia Group Holding.

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Intesa Sanpaolo SpA ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som har uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) och Intesia Group Holding GmbH i detta förfarande.*

([1]) EUT C 191, 30.5.2016.

Tribunalens dom av den 6 oktober 2017 – Kofola ČeskoSlovensko mot EUIPO – Mionetto (UGO)

(Mål T-176/16) ([1])

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket UGO — Det äldre EU-figurmärket il UGO! — Delvist avstående från det äldre varumärket — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))

(2017/C 392/28)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Kofola ČeskoSlovensko a.s. (Ostrava, Republiken Tjeckien) (ombud: advokaten L. Lorenc)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Rajh)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Mionetto SpA (Valdobbiadene, Italien)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 22 februari 2016 (ärende R 2707/2014-4), om ett invändningsförfarande mellan Mionetto och Kofola ČeskoSlovensko.

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Kofola ČeskoSlovensko a.s. ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 222, 20.6.2016.

Tribunalens dom av den 5 oktober 2017 – Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo mot EUIPO– Gianni Versace (VERSACE 19.69 ABBIGLIAMENTO SPORTIVO)

(Mål T-336/16) ([1])

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av EU-figurmärket VERSACE 19.69 ABBIGLIAMENTO SPORTIVO — Det äldre EU-ordmärket VERSACE — Faktisk användning av det äldre varumärket — Artikel 42.2 i förordning (EG) nr 207/2009 — Relativt registeringshinder — Risk för förväxling — Likhet mellan kännetecknen — Artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009)

(2017/C 392/29)

Rättegångsspråk: italienska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo Srl (Busto Arsizio, Italien) (ombud: inledningsvis advokaten F. Caricato, därefter advokaterna M. Cartella och B. Cartella)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: L. Rampini)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Gianni Versace SpA (Milano, Italien) (ombud: advokaten M. Francetti)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades den 6 april 2016 av första överklagandenämnden vid EUIPO (ärende R 1005/2015-1) i ett invändningsförfarande mellan Gianni Versace och Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo.

Domslut

1) *Det beslut som meddelades den 6 april 2016 av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ärende R 1005/2015-1) ogiltigförklaras, såvitt som överklagandenämnden i beslutet slog fast att det skett en faktisk användning av det äldre EU-varumärket VERSACE för andra "textilvaror" (inte klassificerade i andra klasser) än "bostadstextilier" i klass 24*

2) *Talan ogillas i övrigt.*

3) *Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo ska bära sina rättegångskostnader och ersätta hälften av EUIPOs rättegångskostnader*

4) *EUIPO ska bära hälften av sina rättegångskostnader.*

5) *Gianni Versace SpA ska bära sina egna rättegångskostnader.*

(1) EUT C 296, 16.8.2016.

Tribunalens dom av den 5 oktober 2017 – Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo mot EUIPO – Gianni Versace (VERSACCINO)

(Mål T-337/16) (1)

(EU-varumärken — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av EU-figurmärket VERSACCINO — Det äldre EU-ordmärket VERSACE — Faktisk användning av det äldre varumärket — Artikel 42.2 i förordning (EG) nr 207/2009 — Relativt registeringshinder — Risk för förväxling — Likhet mellan kännetecknen — Artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009)

(2017/C 392/30)

Rättegångsspråk: italienska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo Srl (Busto Arsizio, Italien) (ombud: inledningsvis advokaten F. Caricato, därefter advokaterna M. Cartella och B. Cartella)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: L. Rampini)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Gianni Versace SpA (Milano, Italien) (ombud: advokaten M. Francetti)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades den 6 april 2016 av första överklagandenämnden vid EUIPO (ärende R 1172/2015-1) i ett invändningsförfarande mellan Gianni Versace och Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo.

Domslut

1) *Talan ogillas*

2) *Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo Srl ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 296, 16.8.2016.

Tribunalens dom av den 5 oktober 2017 – Forest Pharma mot EUIPO – Ipsen Pharma (COLINEB)

(Mål T-36/17) ([1])

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om EU-ordmärket COLINEB — Äldre nationella figurmärket Colina — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 (numera artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) — Omfattningen av överklagandenämndens prövning — Artikel 76.1 i förordning nr 207/2009 (numera artikel 95.1 i förordning (EU) 2017/1001))

(2017/C 392/31)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Forest Pharma BV (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: T. Holman, solicitor)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: P. Sipos)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Ipsen Pharma SAS (Boulogne-Billancourt, Frankrike) (ombud: advokaten E. Baud)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 13 oktober 2016 (ärende R 500/2016-5), angående ett invändningsförfarande mellan Ipsen Pharma och Forest Pharma.

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Forest Pharma BV ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostander som Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) har haft.*

3) *Ipsen Pharma SAS ska bära sina egna rättegångskostander.*

([1]) EUT C 70, 6.3.2017.

Tribunalens beslut av den 13 september 2017 – Tyskland mot kommissionen

(Mål T-97/09) ([1])

(Talan om ogiltigförklaring — ERUF — Nedsättning av ekonomiskt stöd — Fristen för att fatta ett beslut har inte iakttagits — Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter — Uppenbart att talan saknar grund)

(2017/C 392/32)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: inledningsvis M. Lumma, C. Blaschke och T. Henze, därefter T. Henze och J. Möller, biträdda av advokaten C. von Donat)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Conte, A. Steiblytė och B.-R. Killmann)

Intervenienter till stöd för sökanden: Konungariket Spanien (inledningsvis företrätt av advokaten J. Rodríguez Cárcamo, därefter av adogado del estado A. Rubio González, och slutligen av V. Ester Casas, i egenskap av ombud) och Konungariket Nederländerna (inledningsvis företrätt av C. Wissels och Y. de Vries, därefter av J. Langer och B. Koopman, samtliga i egenskap av ombud)

Saken

Talan väckt med stöd av artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2008) 8465 slutligt av den 19 december 2008 om nedsättning av det stöd som Europeiska fonden för regional utveckling (ERUF) har beviljat för ett operativt program i mål 1-regionen Land Sachsen i Förbundsrepubliken Tyskland för åren 1994 till 1999 med stöd av kommissionens beslut K(94) 1939/4 av den 5 augusti 1994, kommissionens beslut K(94) 2273/4 av den 22 augusti 1994 och kommissionens beslut K(94) 1425 av den 6 september 1994

Avgörande

1) *Kommissionens beslut K(2008) 8645 slutligt av den 19 december 2008 om nedsättning av det stöd som Europeiska fonden för regional utveckling (ERUP) har beviljat för ett operativt program i mål 1-regionen Land Sachsen i Förbundsrepubliken Tyskland för åren 1994 till 1999 med stöd av kommissionens beslut K(94) 1939/4 av den 5 augusti 1994, kommissionens beslut K(94) 2273/4 av den 22 augusti 1994 och kommissionens beslut K(94) 1425 av den 6 september 1994 ogiltigförklaras.*

2) *Europeiska kommissionen ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta Förbundsrepubliken Tysklands rättegångskostnader.*

3) *Konungariket Spanien och Konungariket Nederländerna ska bära sina egna rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 129, 6.6.2009.

Tribunalens beslut av den 13 september 2017 – Tyskland mot kommissionen

(Mål T-21/10) ([1])

(Talan om ogiltigförklaring — Eruf — Nedsättning av finansiellt stöd — Underlåtenhet att iaktta beslutsfristen — Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter — Talan som är uppenbart välgrundad)

(2017/C 392/33)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: inledningsvis J. Möller, T. Henze och C. Blaschke, därefter J. Möller och T. Henze, biträdda av advokaten C. von Donat)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: B.-R. Killmann, B. Conte och A. Steiblytė)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2009) 9049 av den 13 november 2009 om nedsättning av det finansiella stöd som Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) beviljat till förmån för ett samlat programdokument för åtgärder inom områden som omfattas av mål 2 i delstaten Saarland (1997–1999) i Förbundsrepubliken Tyskland, med stöd av kommissionens beslut K(97) 1123 av den 7 maj 1997.

Avgörande

1) *Kommissionens beslut K(2009) 9049 av den 13 november 2009 om nedsättning av det finansiella stöd som Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) beviljat till förmån för ett samlat programdokument för åtgärder inom områden som omfattas av mål 2 i delstaten Saarland (1997–1999) i Förbundsrepubliken Tyskland, med stöd av kommissionens beslut K(97) 1123 av den 7 maj 1997, ogiltigförklaras.*

2) *Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 100, 17.4.2010.

Tribunalens beslut av den 13 september 2017 – Tyskland mot kommissionen

(Mål T-104/10) ([1])

(Talan om ogiltigförklaring — Eruf — Nedsättning av finansiellt stöd — RESIDER-II-programmet — Underlåtenhet att iaktta beslutsfristen — Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter — Talan som är uppenbart välgrundad)

(2017/C 392/34)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: J. Möller och T. Henze, biträdda av advokaten C. von Donat)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: B.-R. Killmann, B. Conte och A. Steiblytė)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2009) 10561 av den 18 december 2009 om nedsättning av det bidrag som beviljats från den Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) enligt gemenskapsinitiativet RESIDER-II i Saarland (1994–1999), i Förbundsrepubliken Tyskland, med stöd av kommissionens beslut K(95) 2529 av den 27 november 1995.

Avgörande

1) *Kommissionens beslut K(2009) 10561 av den 18 december 2009 om nedsättning av det bidrag som beviljats från den Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) enligt gemenskapsinitiativet RESIDER-II i Saarland (1994–1999), i Förbundsrepubliken Tyskland, med stöd av kommissionens beslut K(95) 2529 av den 27 november 1995, ogiltigförklaras.*

2) *Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 134, 22.5.2010.

Tribunalens beslut av den 13 september 2017 – Tyskland mot kommissionen

(Mål T-114/10) ([1])

(Talan om ogiltigförklaring — Eruf — Nedsättning av finansiellt stöd — Program Interreg II/C för tillfälligt högvattenskydd Rhen-Meuse — Tidsfristen för att fatta beslut har inte iakttagits — Väsentliga formfel — Uppenbart att talan är välgrundad)

(2017/C 392/35)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: inledningsvis J. Möller och C. Blaschke, därefter J. Möller och T. Henze, biträdda av advokaten U. Karpenstein)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: B.-R. Killmann, B. Conte och A. Steiblytė)

Parter som intervenerat till stöd för sökandens yrkanden: Republiken Frankrike (ombud: inledningsvis G. de Bergues och B. Messmer, därefter D. Colas och J. Bousin) och Konungariket Nederländerna (ombud: inledningsvis C. Wissels och M. Noort, därefter M. Bulterman och B. Koopman)

Saken

Talan väckt med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K (2009)10712 av den 23 december 2009 om nedsättning av det finansiella stöd som inledningsvis beviljats av Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) för gemenskapsinitiativet Interreg II/C till förmån för programmet för tillfälligt högvattenskydd Rhein-Mass i Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Frankrike, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna i enlighet med kommissionens beslut K (97) 3742 av den 18 december 1997 (Eruf nr 970010008).

Avgörande

1) *kommissionens beslut K (2009)10712 av den 23 december 2009 om nedsättning av det finansiella stöd som inledningsvis beviljats av Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) för gemenskapsinitiativet Interreg II/C till förmån för programmet för tillfälligt högvattenskydd Rhein-Mass i Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Frankrike, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna i enlighet med kommissionens beslut K (97) 3742 av den 18 december 1997 (ERUF nr 970010008) ogiltigförklaras i den del det avser Förbundsrepubliken Tyskland.*

2) *Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Förbundsrepubliken Tysklands rättegångskostnader.*

3) *Republiken Frankrike och Konungariket Nederländerna ska bära sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 134, 22.5.2010.

Tribunalens beslut av den 25 september 2017 – Ungern mot kommissionen

(Mål T-542/15) (1)

(Eruf — Operativt program för transport och operativa regionala program avseende Mellersta Ungern, Västra Ungern, Södra pustan, Centrala Transdanubien, Norra Ungern, Norra Pustan och Södra Transdanubien — Beslut att tillfälligt hålla inne mellanliggande betalningar — Upphävande av den angripna rättsakten — Anledning saknas att döma i saken)

(2017/C 392/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ungern (ombud: advokaterna J. Bonhage och F. Quast)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: B.-R. Killmann och A. Tokár)

Saken

Talan grundad på artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2015) 4979 final av den 14 juli 2015 om att tillfälligt hålla inne mellanliggande betalningar från Europeiska regional utvecklingsfonden (Eruf) och sammanhållningsfonden för utgifter för programmen transport avsedda för Centrala Ungern, Västra Pannonien Södra pustan, Centrala Transdanubien, Norra Ungern, Norra Pustan och Södra Transdanubien.

Avgörande

1) *Det saknas anledning att döma i saken.*

2) *Ungern ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 406, 7.12.2015.

Tribunalens beslut av den 26 september 2017 – Gyarmathy mot ECHA

(Mål T-297/16 P) (1)

(Överklagande — Personalmål — Tillfälligt anställda — Personal vid ECNN — Beslut att inte förnya anställningsavtalet — Uppsägning av avtalet — Mobbning — Begäran om bistånd — Administrativ utredning — Opartisk utredning)

(2017/C 392/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Valéria Anna Gyarmathy (Györ, Ungern) (ombud: advokaten A. Véghely)

Övrig part i målet: Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (ECNN) (ombud: D. Storti och F. Pereyra bitädda av advokaten B. Wägenbaur)

Saken

Överklagande av den dom som Europeiska unionens personaldomstol (andra avdelningen) meddelade den 18 maj 2015, Gyarmathy/ECNN (F-79/13, EU:F:2015:49), med yrkande om upphävande av den domen.

Avgörande

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Valéria Anna Gyarmathy ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (ECNN) i förevarande förfarande.*

([1]) EUT C 364, 3.10.2016.

Tribunalens beslut av den 20 september 2017 – Berliner Stadtwerke mot EUIPO (berlinGas)

(Mål T-402/16) ([1])

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket berlinGas — Relativt registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)

(2017/C 392/38)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Berliner Stadtwerke GmbH (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna O. Spieker, A. Schönfleisch och M. Alber)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: R. Manea och D. Hanf)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid EUIPO den 12 maj 2016 (ärende R 291/2016-1), om en ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket berlinGas.

Avgörande

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Berliner Stadtwerke GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 335, 12.9.2016.

Tribunalens dom av den 20 september 2017 – Berliner Stadtwerke mot EUIPO (berlinWärme)

(Mål T-719/16) ([1])

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket berlinWärme — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 — Uppenbart att överklagandet helt saknar rättslig grund)

(2017/C 392/39)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Berliner Stadtwerke GmbH (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna O. Spieker, A. Schönfleisch och M. Alber)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: R. Manea och D. Hanf)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid EUIPO den 19 juli 2016 (ärende R 618/2016-1) om en ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet berlinWärme.

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Berliner Stadtwerke GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 411, 28.11.2016.

Tribunalens beslut av den 20 september 2017 – Habermaaß mot EUIPO – Here Global (h)

(Mål T-40/17) ([1])

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Återkallelse av invändningen — Anledning saknas att döma i saken)

(2017/C 392/40)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Habermaaß GmbH AG (Bad Rodach, Tyskland) (ombud: advokaterna U. Blumenröder, H. Gauß och E. Bertram)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. F. Crespo Carrillo och M. Tóhatí)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Here Global BV (Eindhoven, Nederländerna) (ombud: advokaten J. Erkkilä)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 24 oktober 2016 (ärende R 53/2016-2) om ett invändningsförfarande mellan Here Global BV och Habermaaß GmbH.

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Habermaaß GmbH och Here Global BV ska bära sina rättegångskostnader och, var för sig, ersätta hälften av de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).*

([1]) EUT C 86, 20.3.2017.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 26 september 2017 – António Conde & Companhia mot kommissionen

(Mål T-443/17 R)

(Interimistiskt förfarande — Fiskefartyg — Regionala fiskeriorganisationen för Nordostatlanten — Ansökan om interimistiska åtgärder — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2017/C 392/41)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: António Conde & Companhia, SA, (Gafanha de Nazaré, Portugal) (ombud: advokaten J. García-Gallardo Gil-Fournier)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Bouquet, A. Lewis och F. Moro)

Saken

Ansökan med stöd av artiklarna 278 och 279 FEUF om att Europeiska kommissionen ska föreläggas att till kansliet vid Nordostatlantiska fiskerikommissionen (NEAFC) översända den ändrade förteckningen för år 2017, som Republiken Portugal hade skickat till Europeiska kommissionen, i vilken de portugisiskflaggade fartygen *Santa Isabel* och *Calvão* är upptagna.

Avgörande

1) *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*

2) *Frågan om rättegångskostnader anstår.*

Talan väckt den 17 augusti 2017 – Algebris (UK) m.fl. mot kommissionen

(Mål T-570/17)

(2017/C 392/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Algebris (UK) Ltd (London, Förenade kungariket), Anchorage Capital Group LLC (New York, New York, Förenta staterna), Ronit Capital LLP (London) (ombud: advokaten T. Soames, R. East, Solicitor, N. Chesaites, Barrister, och advokaten J. Vandenbussche)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2017/1246 av den 7 juni 2017 om godkännande av den resolutionsordning som Gemensamma resolutionsnämnden antog genom beslut SRB/EES/2017/08 av den 7 juni 2017 för Banco Popular Español, S.A. ([1]), i dess helhet, alternativt, ogiltigförklara artikel 1 däri, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sex grunder.

1. Första grunden: Europeiska kommissionen har underlåtit att på ett korrekt sätt, eller överhuvudtaget, fullgöra sin rättsliga skyldighet att bedöma resolutionsordningens skönsmässiga aspekter.

2. Andra grunden: Europeiska kommissionen har inte motiverat det angripna beslutet i tillräcklig utsträckning.

3. Tredje grunden: Europeiska kommissionen har, i strid med artikel 339 FEUF, artikel 88.1 i förordning (EU) nr 806/2014 ([2]) om en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond samt domstolens praxis, grovt åsidosatt principerna om sekretess och tystnadsplikt och därigenom även underlåtit att iaktta sökandenas rätt till god förvaltning enligt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

4. Fjärde grunden: Europeiska kommissionen har gjort en uppenbart felaktig bedömning vid tillämpningen av artiklarna 14, 18, 20, 21, 22 och 24 i förordning nr 806/2014.

   — Sökandena gör i det avseendet gällande att värderingen av Banco Popular, vilken låg till grund för den resolutionsåtgärd som vidtogs med stöd av resolutionsordningen, varken var rimlig, förnuftig eller tillförlitlig samt var oförenlig med principen om att ”borgenärer inte ska ges sämre villkor”. Denna värdering utgjorde därför inte ett materiellt korrekt, tillförlitligt och samstämmigt bevis som resolutionsordningen kunde grunda sig på och inte heller kan den ge stöd för det omtvistade beslutet. Vidare och av samma skäl är resolutionsordningen (och därmed även det omtvistade beslutet) uppenbart oproportionerlig genom att gå utöver det som är nödvändigt för att uppnå resolutionsmålen.

5. Femte grunden: Den resolutionsordning som godkänts genom det angripna beslutet åsidosätter sökandenas rätt till egendom såsom denna har slagits fast i allmänna unionsrättsliga principer och i artikel 17 i stadgan om grundläggande rättigheter.

6. Sjätte grunden: Resolutionsordningen antogs och godkändes av Europeiska kommissionen under åsidosättande av sökandenas rätt att bli hörda, enligt artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och domstolens praxis.

([1]) Kommissionens beslut (EU) 2017/1246 av den 7 juni 2017 om godkännande av resolutionsordningen för Banco Popular Español SA [delgivet med nr C(2017) 4038] (EUT L 178, 2017, s. 15).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).

Talan väckt den 6 september 2017 – Volotea mot kommissionen

(Mål T-607/17)

(2017/C 392/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Volotea, SA (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaterna M. Carpagnano och M. Nordmann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— delvis ogiltigförklara kommissionens beslut av den 29 juli 2016 avseende statligt stöd SA.33983 (2013/C) (ex 2012/NN) (ex 2011/NN) som Italien infört som kompensation till flygplatser på Sardinien för skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster,

— förplikta kommissionen att bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Kommissionen misstolkade betydelsen av statligt stöd i artikel 107.1 FEUF.

— Sökanden har hävdat bland annat att kommissionen misstolkat begreppet förmånstagare. Sökanden har vidare hävdat att kommissionen felaktigt klassificerat flygplatsoperatörer som enbart ”mellanhänder” mellan regioner och flyglinjer och anser att kommissionen underlät att beakta huruvida sådana operatörer erhöll en ekonomisk fördel. Kommissionen misstolkade dessutom betydelsen av konkurrensstörning och inverkningar på handeln.

2. Andra grunden: Kommissionen misstolkade betydelsen av motivering av statligt stöd.

— Sökanden har ifrågasatt kommissionens påstående att organisationen av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse inte är tillämplig på den aktuella verksamheten i förevarande mål. Sökanden har vidare hävdat att 2005 års luftfartsriktlinjer kan motivera det ifrågavarande stödet.

3. Tredje grunden: Genom att beordra att det påstått rättsstridiga stödet skulle återbetalas, underlät kommissionen att beakta sökandens befogade intressen. Eftersom kommissionen inte har en tydlig praxis beträffande indirekt stöd, borde den inte ha insisterat på återbetalning.

4. Fjärde grunden: Kommissionen misskötte undersökningen, eftersom den inte undersökte de ifrågasatta åtgärderna omsorgsfullt och opartiskt.

— Det hävdas att kommissionen inte gjorde en lämplig bedömning med beaktande av kriteriet på en marknadsekonomisk aktör, som emellertid fordras enligt lag och i olika inlagor från tredje part.

5. Femte grunden: Kommissionen underlät att lämna en motivering.

— Kommissionen underlät att framlägga vissa viktiga rättsliga eller faktiska ämnen, angav skäl som inte var otvetydiga, underlät att fästa avseende vid vissa viktiga argument som väckts av tredje part och gjorde motsägelsefulla uttalanden.

Talan väckt den 15 september 2017 – Slovenien mot kommissionen

(Mål T-626/17)

(2017/C 392/44)

Rättegångsspråk: slovenska

Parter

Sökande: Republiken Slovenien (ombud: statstjänstemännen V. Klemenc och T. Mihelič Žitko samt advokaten R. Knaak)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/1353 av den 19 maj 2017 om ändring av förordning (EG) nr 607/2009 vad gäller vilka druvsortsnamn och synonymer för dessa som får förekomma i märkningen av vin (EUT L 190, 2017, s. 5) i dess helhet, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åtta grunder.

1. Första grunden: Genom att anta denna förordning har kommissionen åsidosatt artikel 232 i förordning nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter, eftersom denna sistnämnda förordning är tillämplig sedan den 1 januari 2014 medan den angripna förordningen är tillämplig sedan den 1 januari 2013. Kommissionen har alltså överträtt sina befogenheter enligt artikel 100.3 andra stycket i förordning nr 1308/2013.

2. Andra grunden: Genom att anta den angripna förordningen har kommissionen retroaktivt åsidosatt de rättigheter som slovenska producenter av vin med den skyddade ursprungsbeteckningen Teran (PDO-SI-A1581) har, och därmed åsidosatt unionsrättsligt grundläggande principer, närmare bestämt rättssäkerhetsprincipen, principen om skydd för berättigade förväntningar, principen om garanti för rättigheter som förvärvats och berättigade förväntningar samt proportionalitetsprincipen.

3. Tredje grunden: Genom att anta den angripna förordningen har kommissionen på ett oproportionerligt sätt åsidosatt äganderätten för slovenska producenter av vin med den skyddade ursprungsbeteckningen ”Teran” (PDO-SI-A1581) och därmed åsidosatt artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 1 i protokoll 1 till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

4. Fjärde grunden: Genom att i artikel 2 i den angripna förordningen föreskriva en övergångsbestämmelse för saluföring av vinlager som framställts före ikraftträdandet av den angripna förordningen, även om de inte uppfyller de märkningskrav som anges artikel 1 i denna förordning, har kommissionen åsidosatt artikel 41 i 2012 års akt om villkoren för Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen, i den del denna bestämmelse avser vin som framställts före den 1 juli 2013.

5. Den femte grunden: Genom att anta den angripna förordningen har kommissionen åsidosatt artikel 100.3 andra stycket i förordning nr 1308/2013, särskilt med hänsyn till syftet med de grundläggande principerna i unionsrätten samt artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 1 i protokoll 1 till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Kommissionen har därigenom överträtt sina befogenheter enligt artikel 100.3 andra stycket i förordning nr 1308/2013.

6. Sjätte grunden: Genom att anta den angripna förordningen har kommissionen åsidosatt artikel 290 FEUF och artikel 13.2 FEU och även överträtt de befogenheter som den enligt fördragen har för att anta delegerade akter.

7. Sjunde grunden: Genom att anta den angripna förordningen med hänvisning till den begäran om att druvsorten ”Teran” ska upptas i del A i bilaga XV till kommissionen förordning (EG) nr 607/2009, som Kroatien ska ha lämnat in före dess anslutning till Europeiska unionen, trots att en sådan begäran aldrig lämnats in och trots att Slovenien aldrig informerades om en sådan begäran i samband med anslutningsförhandlingarna, har kommissionen åsidosatt artikel 100.3 andra stycket i förordning nr 1308/2013 och artikel 62.3 i förordning (EG) nr 607/2009, jämförd med artikel 4.3 FEU. Kommissionen har alltså överträtt sina befogenheter enligt artikel 100.3 andra stycket i förordning nr 1308/2013.

8. Åttonde grunden: Genom att ändra innehållet i den angripna förordningen i förhållande till det förslag till delegerad akt som lades fram den 24 januari 2017 vid expertgruppsmötet för vin, GREX WINE, utan att ge exporter från medlemsstaterna möjlighet att uttala sig om ändringarna, har kommissionen brustit i sina åtaganden enligt punkt V.28 i sitt eget förslag till interinstitutionellt avtal om bättre lagstiftning och punkt II.7 i den gemensamma överenskommelsen mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om delegerade akter. Kommissionen har därmed överträtt väsentliga formföreskrifter och principen om institutionell jämvikt.

Talan väckt den 21 september 2017 – Rodonita mot kommissionen och SRB

(Mål T-645/17)

(2017/C 392/45)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Rodonita, SL (A Coruña, Spanien) (ombud: advokaterna B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruíz de la Torre Esporrín och B. Fernández García)

Svarande: Europeiska kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut (SRB/EES/2017/08) som Gemensamma resolutionsnämnden fattade vid sitt verkställande möte den 7 juni 2017, om antagande av en resolutionsordning för institutet Banco Popular Español SA.,

— ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2017/1246 av den 7 juni 2017, om godkännande av resolutionsordningen för Banco Popular Español, S.A., och

— med stöd av artiklarna 133 och 134 i rättegångsreglerna för Europeiska unionens tribunal, förplikta svaranden och de parter som intervenerar, helt eller delvis, till stöd för svarandens yrkanden, att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar de som åberopats i mål T-478/17, Mutualidad de la Abogacía och Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Gemensamma resolutionsnämnden, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno och SFL/Gemensamma resolutionsnämnden, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Gemensamma resolutionsnämnden, T-483/17, García Suárez m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T-484/17, Fidesban m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T-497/17, Sáchez del Valle och Calatrava Real State 2015/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden, och T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden.

Talan väckt den 22 september 2017 – Addition m.fl. mot SRB

(Mål T-646/17)

(2017/C 392/46)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Addition Sicav, SA (Madrid, Spanien), Allocation Sicav, SA (Madrid), Fundación Rafael de Pinto (Madrid), Chart Inversiones Sicav, SA (Madrid) och Match Ten Inversiones Sicav, SA (Madrid) (ombud: advokaterna M. Romero Rey och I. Salama Salama)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— med stöd av artikel 263 FEUF, ogiltigförklara det beslut som Gemensamma resolutionsnämnden (SRB) fattade den 7 juni 2017 om antagande av en resolutionsordning för Banco Popular Español S.A.,

— enligt artikel 340.2 FEUF och artikel 41.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att utge ersättning till sökandena för den skada de vållats, med ett belopp motsvarande den nominella värdet på obligationerna, på dagen för beslutet, jämte dröjsmålsränta beräknad från detta datum och fram till dess att ersättningen utbetalas, och

— enligt artiklarna 133 och 134 i tribunalens rättegångsregler, förplikta gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna i detta förfarande.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar de som åberopats i mål T-478/17, Mutualidad de la Abogacía och Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Gemensamma resolutionsnämnden, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno och SFL/Gemensamma resolutionsnämnden, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Gemensamma resolutionsnämnden, T-483/17, García Suárez m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T-484/17, Fidesban m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T-497/17, Sáchez del Valle och Calatrava Real State 2015/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden, och T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden.

Överklagande ingett den 22 september 2017 – Serendipity m.fl. mot EUIPO – CKL Holdings (CHIARA FERRAGNI)

(Mål T-647/17)

(2017/C 392/47)

Överklagandet är avfattat på: italienska

Parter

Klagande: Serendipity Srl (Milano, Italien), Giuseppe Morgese (Barletta, Italien), Pasquale Morgese (Barletta) (ombud: advokaterna C. Volpi och L. Aliotta)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: CKL Holdings NV (CV Bussum, Nederländerna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementen ”CHIARA FERRAGNI” i svart och ljusblått – Registreringsansökan nr 4 346 795

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 17 juli 2017 i ärende R 2444/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

— Företräde för det äldre EU-varumärket nr 011841582 ”Chiara Ferrangni” (registreringsansökan ingiven den 25 juni 2013; varumärket registrerat den 10 oktober 2013).

— Överklagandenämndens jämförelse av de motstående varumärkena var inte korrekt.

— Överklagandenämndens samlade bedömning av risken för förväxling var inte korrekt.

Talan väckt den 2 oktober 2017 – ClientEarth mot kommissionen

(Mål T-677/17)

(2017/C 392/48)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ClientEarth (London, Förenade kungariket) (ombud: A. Jones, Barrister)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— förklara att ansökan ska tas upp till sakprövning och är välgrundad,

— ogiltigförklara artikel 1.3 a tredje stycket i kommissionens förordning (EU) 2017/1154 av den 7 juni 2017 om ändring av förordning (EU) 2017/1151 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon (EUT L 175, 2017, s. 708),

— förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader, och

— förordna om varje annan lämplig åtgärd.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Det krav på konfidentiell behandling som uppställs i den angripna bestämmelsen är olagligt eftersom det nödvändigtvis kommer att hindra myndigheter i medlemsstaterna från att lämna ut information om miljöutsläpp efter ansökan från en enskild, i strid med artiklarna 3 och 4 i direktivet om tillgång till miljöinformation ([1]).

2. Andra grunden: Det krav på konfidentiell behandling som uppställs i den angripna bestämmelsen är olagligt eftersom det nödvändigtvis kommer att hindra EU:s institutioner och organ från att lämna ut information om miljöutsläpp efter ansökan från en enskild, i strid med artikel 6 i Århusförordningen ([2]) och artikel 2 i förordningen om tillgång till handlingar ([3]).

3. Tredje grunden: Genom att införa en bestämmelse om konfidentiell behandling har kommissionen infört en väsentlig beståndsdel som går utöver räckvidden av kompletterande åtgärder i den mening som avses i artiklarna 5.3 och 14.3 i förordning (EG) nr 715/2007, som ändrar verkningarna av direktivet om tillgång till miljöinformation, Århusförordningen och förordningen om tillgång till handlingar och fråntar dessa rättsakter deras ändamålsenliga verkan.

4. Fjärde grunden: Det krav på konfidentiell behandling som uppställs i den angripna bestämmelsen åsidosätter proportionalitetsprincipen i EU-rätten.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EGT L 41, 2003, s. 26).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, 2006, s. 13).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).

Tribunalens beslut av den 18 september 2017 – Volfas Engelman mot EUIPO – Rauch Fruchtsäfte (BRAVORO PINTA)

(Mål T-700/15) ([1])

(2017/C 392/49)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på fjärde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

([1]) EUT C 38, 1.2.2016.

Tribunalens beslut av den 19 september 2017 – Oil Pension Fund Investment Company mot rådet

(Mål T-56/16) ([1])

(2017/C 392/50)

Rättegångsspråk: tyska

Ordföranden på tredje avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

([1]) EUT C 111, 29.3.2016.

Tribunalens beslut av den 19 september 2017 – Barnett m.fl. mot CESE

(Mål T-158/16) ([1])

(2017/C 392/51)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

([1]) EUT C 191, 30.5.2016.

Tribunalens beslut av den 26 september 2017 – Scheffler mot EUIPO – Doc Generici (docfauna)

(Mål T-299/16) ([1])

(2017/C 392/52)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

([1]) EUT C 296, 16.8.2016.

Tribunalens beslut av den 22 september 2017 – Republiken Tjeckien mot kommissionen

(Mål T-18/17) ([1])

(2017/C 392/53)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Ordföranden på sjätte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

([1]) EUT C 70, 6.3.2017.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV